

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/198/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125215792
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Kocka
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125215792.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ADVOCATIS recovery k.s., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 53544374, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E., o vymoženie 2.356,65 Eur, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Andreou Cimermanovou, so sídlom exekútorského úradu Francisciho 1044/6, 960 01 Zvolen, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 31.01.2025 domáhal od povinného vymoženiu 2.356,65 Eur a to na základe exekučných titulov – uznesenia Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/15/2021 zo dňa 09.02.2022 a uznesenia Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/15/2021 zo dňa 23.05.2023.

2. Na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí súd dňa 19.02.2025 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Andreu Cimermanovú, so sídlom exekútorského úradu Francisciho 1044/6, 960 01 Zvolen.

3. Povinný podal v zákonnej lehote u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že Okresný súd Žilina zrušil konkurz pre nedostatok majetku, pričom pri zrušení súd zároveň rozhoduje aj o odmene a výdavkoch správcu, ktoré sa hradia z majetku dlžníka alebo preddavku. Napriek tomu správca požaduje úhradu odmeny priamo od úpadcu aj keď konkurzná podstata neobsahovala dostatok majetku. Rovnako poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 1/2021 zo dňa 27.09.2023, ktorým rozhodol o protiústavnosti trestu prepadnutia majetku a tento trest sa tak považuje za neexistujúci. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd exekúciu zastavil.

4. K uvedenému podaniu sa vyjadril aj oprávnený, ktorá so zastavením exekúcie nesúhlasil, pričom uviedol, že povinný vo svojom návrhu tvrdí, že nárok správcu nemá právny základ, nakoľko konkurz bol ukončený bez majetku a je tu prítomný nález Ústavného súdu o protiústavnosti uloženého trestu prepadnutia majetku a teda trest povinného sa považuje za neexistujúci. Je nepochybné, že tresty prepadnutia majetku, na základe ktorých boli konkurzné konania vedené, boli zrušené a na ich základe boli zrušené aj samotné konkurzné konania. To však nie je prípad povinného, ktorého konkurzné konanie bolo právoplatne ukončené pre nedostatok majetku a teda ešte pred tým, ako by mal možnosť žiadať o jeho zrušenie z dôvodu nález Ústavného súdu PL ÚS 1/2021. Nakoľko však bola v súlade s § 102 ods. 1 ZKR v uznesení správcovi priznaná náhrada výdavkov, je uznesenie zároveň právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. To isté platí aj pri odmene do konania prvej schôdze veriteľov, ktorá správcovi takisto nebola vyplatená. Zákon explicitne v § 102 ods. 1 ZKR uvádza, že odmena a výdavky správcu sa platia z majetku dlžníka, pokiaľ tieto neboli hrazené z preddavku na úhradu odmeny a

výdavkov predbežného správcu alebo preddavku na úhradu nákladov konkurzu. Nakoľko pri konkurzoch súvisiacich s trestným konaním podľa § 107a ZKR nie sú uvedené preddavky uhrádzané, v prípade, ak je konkurz zrušený podľa § 102 ods. 1 a 2 ZKR, odmena a výdavky sa hradia z majetku dlžníka. Uvedené potvrdil aj Okresný súd Žilina, ktorý v bode 8 odôvodnenia uznesenia uviedol: „Pri zrušení konkurzu na základe ustanovenia § 102 ods. 1 ZKR súd v zmysle tohto ustanovenia rozhoduje aj o odmene a výdavkoch správcu, ktoré sa hradia z majetku dlžníka alebo z preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu, alebo z preddavku na úhradu nákladov konkurzu“. Na základe vyššie uvedených skutočností, bez ohľadu na to, aké okolnosti v trestnom konaní povinného a aké nálezy a rozhodnutia súdov predchádzali vydaniu uznesenia, je nepochybne priamo zákonom dané, kto je povinný odmenu a výdavky správcu uhradiť. Táto skutočnosť je daná priamo zákonom o konkurze a reštrukturalizácii a nie je závislá na dôvodoch vyhlásenia či zrušenia samotného konkurzu. Nárok správcu na náhradu výdavkov vznikol v súvislosti s výkonom jeho funkcie v konkurznom konaní, bez ohľadu na dôvody jeho neskoršieho zrušenia. Správca konal v dobrej viere, s odbornou starostlivosťou a v súlade so zákonom počas celej doby trvania výkonu svojej funkcie.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 102 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“); súd rozhodne aj bez návrhu o zrušení konkurzu pre nedostatok majetku, ak zistí, že majetok úpadcu nepostačuje ani na úhradu pohľadávok proti podstate; v uznesení súd rozhodne aj o odmene a výdavkoch správcu, ktoré sa platia z majetku dlžníka, preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu alebo preddavku na úhradu nákladov konkurzu.

11. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

12. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného a dospel k záveru, že je nedôvodný. Uznesením Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/15/2021 zo dňa 13.10.2021 zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 201/2021 dňa 19.10.2021 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka – povinného a zároveň mu bol ustanovený správca ADVOCATIS recovery k.s., so sídlom kancelárie Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 53544374 (oprávnený). Uznesením sp.zn. 1K/15/2021 zo dňa 09.02.2022 súd počas konkurzného konania priznal správcovi paušálnu odmenu za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov vo výške 2.300,- Eur a následne dňa 23.05.2023 uznesením sp.zn. 1K/15/2021 rozhodol o zrušení konkurzu pre nedostatok majetku dlžníka, pričom zároveň priznal správcovi aj náhradu výdavkov vo výške 56,65 Eur. Dňa 31.01.2025 sa správca návrhom na vykonanie exekúcie podanom na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal núteného výkonu uvedených rozhodnutí voči dlžníkovi – povinnému A. B..

13. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie založil svoju procesnú obranu na tvrdení, že správca nie je oprávnený od neho požadovať úhradu týchto trov a teda namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie. Pod pojmom vecná legitímácia, či už aktívna alebo pasívna, sa vo všeobecnosti rozumie oprávnenie účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, ktorému vyplýva tento stav z hmotného práva, teda ten kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (oprávnený), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom oprávnený tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (povinný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia). (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo/69/2012 zo dňa 12.09.2012).

14. Uvedená námietka povinného však v konaní v žiadnom prípade neobstojí, nakoľko jeho povinnosť uhradiť trovy správcu v prípade zrušenia konkurzu pre nedostatok majetku vyplýva priamo ex lege z vyššie citovaného ustanovenia § 102 ods. 1 ZKR, na ktoré sa povinný odvolával aj vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie. Z uvedeného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odmena a výdavky správcu sa musia uhradiť vždy a to buď zo zloženého preddavku alebo priamo z majetku dlžníka. V predmetnom konaní sa viedol konkurz v súvislosti s uloženým trestom prepadnutia majetku a teda neboli uhradené žiadne preddavky a preto je správca oprávnený svoje trovy priznané právoplatnými súdnymi rozhodnutiami vymáhať priamo od dlžníka – povinného. Exekúcia je tak vedená na podklade právoplatných súdnych rozhodnutí, ktorými bola správcovi priznaná paušálna odmena a náhrada výdavkov, pričom tie je zo zákona povinný uhradiť priamo úpadca – povinný. Nič na tejto skutočnosti nemení ani nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 1/2021 zo dňa 27.09.2023, ktorý rozhodol o protiústavnosti ustanovení Trestného zákona týkajúcich sa uloženia trestu prepadnutia majetku, nakoľko konkurzné konanie bolo právoplatne ukončené ešte pred nadobudnutím účinnosti predmetného nálezu a uvedené rozhodnutie tak nemá žiadny vplyv na spôsobilosť exekučných titulov, ktoré sú naďalej právoplatné, vykonateľné a pre účastníkov právne záväzné.

15. Keďže povinný v konaní nepreukázal existenciu žiadnych dôvodov, pre ktoré by musela byť exekúcia zastavená, súd o jeho návrhu rozhodol tak, že ho v celom rozsahu zamietol. O trovách účastníkov súd nerozhodoval, nakoľko si ich náhradu neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.